

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 107/09-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. apríla 2009 o sťažnosti B. M., T., zastúpeného advokátkou Mgr. A. S., D., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 a podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 K 105/99, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti B. M. **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. marca 2009 doručená sťažnosť B. M., T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Mgr. A. S., D., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 a podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 K 105/99, ktoré vzniklo a trvá v dôsledku nečinnosti krajského súdu v konkurznom konaní.

Dňa 19. marca 2009 faxom a 23. marca 2009 poštou bolo ústavnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľa označené ako „*spätvzatie sťažnosti podanej podľa čl. 127 Ústavy SR proti nečinnosti Krajského súdu Bratislava*“, v ktorom uviedla:

«Z výslovnej dispozície Sťažovateľa týmto v zmysle § 54 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“), beriem sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky späť v celom rozsahu a žiadam, aby Ústavný súd Slovenskej republiky konanie o sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy zastavil.»

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoj návrh späť (II. ÚS 38/96, II. ÚS 185/06).

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na to, aby návrhu sťažovateľa o späťvzatie sťažnosti nevyhovel. Vychádzal pritom aj zo skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo ešte pred rozhodnutím ústavného súdu o jej prijatí na ďalšie konanie podľa § 25 zákona o ústavnom súde, a preto prejav vôle sťažovateľa akceptoval.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2009